

Když dospívá dcera

*má v sobě moudrost žen celého světa
ačkoliv ještě nedávno
vlásky mokré měla v době léta
a líčila se pramálo*

*ted' na podpatcích otáčí se v šatech dlouhých
zkoumavě v zrcadle si měří líc
snad stačilo by pár slovíček pouhých
však odvracím se
a neříkám nic*

*tak jaksi líto je mi
vyrostla náhle
a smutek mám
co divně srdce svírá
však nebudu ji trápit
hloupou nostalgií
vždyť před ní se ted' život
zrovna otevírá*

*otáčím se jen ztěžka
hledím si tiše svého
náhle vedle mne se mihne stín
svůj čaj si dává blízko vedle mého
v očích má stíny z drobných pavučin*

*pak něžně obejmě mne
a přitiskne mi na tvář svá líčka
zašeptá: „Mami, no tak, už se neboj,
jsem přece pořád tvoje maličká“.*